

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ De Gratia, Libero Arbitrio,
Prædestinatione, &c. In Qvibus Doctrina Theologorum
Societatis Jesu contra Corn. Jansenii [Iansenii]
Augustinum Defenditur**

Derkennis, Ignatius

Antwerpiae, 1641

Art. I. An sit possibilis status puræ naturæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73715)

in primi hominis peccato, quod solum in se liberum fuit, reliqua per concupiscentiæ prementis impetum non solum necessaria, sed & coacta.

XII. Deum verè & propriè obseruatu impossibilia præcipere, atque ob ea non seruata pœnas exigere.

XIII. Nullos omnino posse dari actus moraliter bonos, ex naturæ ac liberi arbitrij viribus, sine gratia simpliciter supernaturali.

XIV. Similiter ignorantiam inuicibilem non excusare à peccato delinquentem.

XV. Omnia infidelium opera esse propriè dicta peccata.

XVI. Merum gehennæ à charitate separatum, bonum non esse, aut vtilem, vt per eum peccatum honestè vitari possit.

XVII. Pari de causa amorem omnem concupiscentiæ respectu Dei, quo Deum vt nobis bonum expetimus, esse vitiosum ac propriij nominis peccatum.

XVIII. Dolorem de peccatis ex metu gehennæ, aut pœnarum conceptum non esse dispositionem ad iustitiam in sacramento Pœnitentiæ obtinendam.

Quæ omnia hæctenus recensita ita præfidenter vult esse irrefragabilia Catholica fidei dogmata, vt contrariis audaci centurâ Pelagianismi notam inurat. Quàm verè, & quàm Catholicè, ex sequentibus Articulis beneuolus lector discere poterit.

ARTICVLVS I.

An possibilis sit status puræ naturæ.

CORN. IANSENIVS.

THEOLOGI SOCIET.

I. **D**eus non potuisset talem ab initio creare hominem, qualis modò nascitur. Tomo. 2. de statu puræ nat. lib. 3. c. 22. col. 975.

Propositio hæc est c. 15. damnata à duobus Pontificibus: defensa & asserta à Iansenio.

Sine amore Dei & iustitia, creatura rationalis nec recta esse, nec condi potest. Tom. 2. lib. 1. de statu nat. puræ, cap. 3. col. 687. 713.

II. *Perspicuum est naturam rationalem non posse sine dono gratiæ supernaturalis institui.* Tomo 2. lib. 1. de statu nat. puræ c. 4. col. 698. *Si crearetur pura natura, omnia eius peccata Deo auctori, non creaturæ imputari deberent.* Tomo 2. de statu pur. nat. lib. 1. c. 50. col. 697. de statu puræ nat. lib. 1. c. 19. 775.

III. Ex

I. **T**Am Angelica, quàm humana natura, potuit condi sine vllò dono supernaturalis gratiæ in puris naturalibus: gratiam enim naturæ indebitam esse ex ipsis terminis est manifestum.

II. Cùm etiam in statu puræ naturæ teneretur creatura rationalis se rectæ rationis regulæ conformare; nec ad hoc præstandum denegaret Deus media illi statui congruentia; non est, cur in Deum, & non potius in creaturam defectus eius refunderentur.

III. Hæc

Corn. Iansenius. Theologi Societatis.

III. Ex miseris puræ naturæ cogimur ad diversas impietates, blasphemias in Deum, & ad Manichæismum. Tomo 2. lib. 3. de statu puræ nat. c. 25. col. 945. Consonant his Hæretici nostri temporis. LUTHERVS in Genes. cap. 3. CALVINVS I. Institut. cap. 15. §. 1. & 4. & lib. 2. cap. 1. §. 6. CHAMIERVS Tomo 3. lib. 10. cap. 17. n. 3. & lib. 1. cap. 1. n. 10.

III. Hæc Iansenij censura si vera est, cogimur ad arguendum imprudentiæ, temeritatis & erroris fummos Pontifices, dum damnarunt sententiam oppositam illi, ex quâ iuxta Iansenium ad tam enormia cogimur.

SS. PATRES

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

DIONYSIVS de diuinis nom. c. 4. parte 4. Nec angelica munera his (demonibus) tributa, aliquando permutata, sed integra sunt penitusque conspicua.

Sicut igitur in angelo sine gratia, & peccato stat integra natura, sic & in homine. BASILIVS lib. 1. de Spiritu sancto ad Amphiloc. cap. 16. Non enim naturâ sanctæ sunt celorum virtutes.

Indebita ergo est illis sanctitas, adeoque sine ea conditi ab initio potuerunt. CHRYSOSTOMVS homil. 19. ad pop. Antioch. sub finem. Concupiscentiæ radix habet à natura principium: concupiscere enim naturale; malè verò concupiscere iam est voluntatis.

CYRILLVS ALEXAND. lib. 1. in Ioannem cap. 15. sub initium. Immortalitatis bonum supra naturam suam consecutus est, (primus homo.)

Igitur secundum naturam suam mortalis erat, quod equidem ad statum puræ naturæ pertinet. AVEVS TINVS lib. 6. de Genesi ad litt. cap. 15. Possè non mori præstabatur Adamo de ligno vitæ, non de constitutione naturæ.

IDEM lib. 1. de peccatorum meritis cap. 3. sub initium. Si Deus Israëlitarum vestimentis præstitit, quòd per tot annos non sunt attrita; quid mirum, si obedienti homini eiusdem potentia præstaretur, vt animale ac mortale habens corpus, haberet in eo quemdam statum, quo sine defectu esset annosum.

IDEM contra Maxim. lib. 3. cap. 15. Homo ad Dei similitudinem factus, tamen quia non est vnus eiusdemque substantiæ, non est verus filius, & ideo fit gratiâ filius, quia non est naturâ.

IDEM contra Iul. lib. 4. cap. 16. Gratiâ quippe Dei magna ibi erat, vbi terrenum & animale corpus bestialem libidinem non habebat.

IDEM lib. 12. de Ciuit. Dei cap. 9. Simul in eis (angelis) & condens naturam, & largiens gratiam.

Igitur superaddita gratia ad conditionem naturæ non pertinebat. IDEM lib. 3. de liber. arb. cap. 23. initio. Non enim metuendum est, ne vita esse potuerit media inter rectè factum, & peccatum: & sententia iudicis media esse non possit inter præmium, atque supplicium.

Agitur autem contra Manichæos negantes originale, & querentes quid infanti fieret absque baptismo vitæ sancto.

IDEM 3. de lib. arbitrio cap. 20. Ignorantia & difficultas etiam si essent hominis primordia naturalia, nec sic culpandus esset Deus, sed laudandus: sicut in eodem libro disputauimus.

Quod ipsum de dono perseverantiæ cap. 12. approbat.

DD. SCHOLASTICI

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

THOMAS q. 4. de malo art. 1. ad 14. Carentia diuinæ visionis dupliciter competit alicui, vno modo sic; quod non habeat in se, vnde possit ad diuinam visionem peruenire; & sic carentia diuinæ visionis competeret ei, qui in solis naturalibus esset absque peccato; sic enim carentia diuinæ visionis non esset pœna, sed defectus consequens omnem naturam creatam.

D. THOMAS *lib. 10. contra genes cap. 52.* Sic natura humana fuit instituta in sui primordio, quod inferiores vires perfectè rationi subicerentur: ratio verò Deo, & animæ corpus; Deo per gratiam supplete id, quod ad hoc deerat per naturam.

IDEM *in 2. dist. 30. q. 1. in corp. profequitur.* FACTA deordinatione à fine per peccatum, relictus est homo tantum in illis bonis, quæ cum ex naturalibus principiis consequuntur. Isti defectus possunt dupliciter ad naturam humanam comparari; vel ad eam ut in principiis suis naturalibus consideratur, & sic procul dubio non sunt pœnæ eius, sed naturales defectus, &c.

IDEM *1. part. q. 95. art. 1. c.* Manifestum est, quod illa subiectio corporis ad animam, & inferiorum virium ad rationem non erat naturalis: alioqui post peccatum mansisset, cum etiam in demonibus data naturalia post peccatum permanserint.

IDEM *in 2. dist. 31. q. 1. art. 1.* Vnde factum est, ut primo homine peccante natura humana, quæ in ipso erat, sibi relinqueretur, ut confisteret secundum conditionem suorum principiorum.

IDEM *1. 2. q. 82. art. 1. ad 3.* Ex peccato originali sequitur aliqua inclinatio ad actum inordinatum, non directè, sed indirectè: scilicet per remotionem prohibentis, id est originalis iustitiæ, quæ prohibet inordinatos motus.

IDEM *1. 2. q. 87. art. 7.* Principaliter quidem pœna originalis est, quod natura humana sibi relinquitur destituta auxilio originalis iustitiæ, sed ad hoc consequuntur omnes pœnitates, quæ ex defectu naturæ hominibus contingunt.

SCOTVS *in 2. dist. 28. q. unica.* Potuit aliquis esse in puris naturalibus, tam sine gratia, quam culpa.

SCOTVS *in 2. dist. 29. q. 1. §. ad 1. arg.* Neutrum istorum (*nempe certitudo & immortalitas*) ex puris naturalibus potest haberi. Cum probatur, quia opposita istorum sunt pœnæ, dico quod non, sed conditiones naturales: sicut non est pœna mori, sed naturale.

SOTVS *De natura & gratia lib. 1. c. 11. §. hac imprimis.* Concupiscentia carnis naturalis nobis est, utpote, quæ licet nulla præcessisset culpa, vel gratia, ex principiis naturæ existeret in homine. Vide reliqua.

SOTVS *de natura & grat. lib. 1. cap. 1. §. hac imprimis.* Iustitia (*originalis*) rebellionem concupiscentiæ prohibebat, & tamen si homo crearetur in puris naturalibus, esset mala natura.

ACADEMIA LOVANIENSIS.

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

IOANNES DRIEDO *lib. 1. de gratiâ & lib. arbit. c. 3. p. 4. in fine.* Per peccatum amissa virtute hac, quæ erat originalis iustitia, iam natura humana sibi relicta secundum diuersitatem naturalium complexionum diuersimodè mouetur.

Nimirum, ut ante dixerat, incurrendo corporales defectus, mortem, morbos, rebellando rationi.

RYARDVS TAPPERVS *in defens. art. 2. propos. 2.* Fide firmâ, & infallibili credendum est, quod virium rebellio, & motiones inordinatæ, ignorantia, infirmitates, mors, & vniuersa miseriæ, quas patiuntur homines, sunt pœna peccati, & non naturales hominis conditi conditiones.

Item propos. 3. Vniuersa hæc mala potuissent esse naturales hominis conditiones, & proprietates, ut si homines creasset sine gratia, & iustitia originali: quæ sola impediebat ne hæc mala essent in homine, sine qua secuta fuissent principia naturæ, sicut & nunc sequuntur naturam ab ea destitutam; quemadmodum earum plurimæ sunt in ceteris animalibus.